Ponedjeljak, 02.03.2020.g.

Krenula je ovogodišnja Korizma. Dosta sam promišljao o nakanama i

načinima kako bi se kroz to vrijeme priprave pripremio za Uskrs. I

naravno, moje želje i potrebe su mi počele izgledati veće od mogućnosti...

A da li je to stvarno tako ili je problem u nečemu o čemu čovjek ne

razmišlja!?

Danas, tokom dana, primijetim da su mi misli zaokupile neke situacije i

događaji oko posla koje možda uopće nisu važne i u budućnosti neće

donijeti nikakve rezultate.

Već sam jednom od toga odustao jer sam nekako zaključio da to nije

Božja volja za moj život. I ovih dana, dana kada sam se želio posvetiti

korizmenim nakanama, sve te situacije i događaji, za koje sam prije nekih

7-8 mjeseci rekao da ih više ne želim raditi niti o njima razmišljati,

ponovno su me okupirale.

Zato sam si prije nekoliko sati sjeo i počeo osvemu tome razmišljati...

Umjesto da koristim slobodno vrijeme za nakane koje sam si odredio u

ovoj Korizmi, ponovno sam preokupiran sa poslovnim događajima i

situacijama za koje sam jednom rekao da se s njima neću više baviti...

Što je najbitnije, nitko me na to ne tjera niti to moram nego je samo stvar

moje slobodne volje...

I shvatim, i sada o tome razmišljam dok ovo pišem, da tu svoje prste ima

sotona ili neki od njegovih demona. Toliko lukavo ... A opet, još i sad

nisam siguran da li sam u pravu...

Sve ovo pišem i samome sebi kako bi o svemu tome dobro i mirno

razmislio i shvatio što je Gospodinova volja u svemu tome a što su

napastovanja zloga i njegova zlog duhovnog svijeta.

Ne smijemo se ni u jednom trenutku opustiti... Svetu Božju volju za svoje

živote moramo stalno tražiti. Bilo da smo na poslu, bilo da odmaramo ili

smo u krugu obitelji, bilo u nekom duhovnom okruženju.

Uvijek i svugdje treba tražiti Božju volju za svoj život. A prepoznat ćemo

ju po miru u srcu ...

A ja imam osjećaj da sam kroz ove poslovne događaje i situacije počeo

gubiti taj mir...

I, moje korizmene odluke su mi polako počele biti teške, nedostižne, kao

da ih mogu i kasnije odraditi a sada nisu važne... A suze su mi tekle kada

sam in na početku Korizme predao Gospodinu u molitvi...

Uopće ne osjećam neku grižnju savjesti ... sve je tako normalno...pa ovo

u vezi posla je važno ...

Bilo bi to istina da me takav način mojeg ponašanja ne udaljava od

Gospodina i odluka koje sam donio...

Uh, ni sad mi nije sve jasno i čisto... Ali, drago mi je što sam prepoznao

da nešto nije dobro...

Jer su mi KORIZMENE ODLUKE POSTALE NEKAKO DALEKE...

Kako li samo negdje Sotona i njegovi zli duhovi ne vole Korizmu! Jer znaju

što je iza nje slijedilo. Njihov trajni i definitivni poraz...

Gospodine moj preljubljeni, hvala Ti na tim malim znakovima koji su došli

do mojeg srca...

I hvala Ti na Tvojem dobrom duhovnom svijetu koji mi u tome pomaže...